

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การปรับตัวของพนักงานโรงปิ้งในยุคเศรษฐกิจถดถอย พ.ศ. 2551” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่าย การทำงาน การเตรียมการเพื่อเปลี่ยนอาชีพ ปัญหา และอุปสรรคในการปรับตัวของพนักงาน โดยศึกษาพนักงานโรงปิ้ง ก และ ข โรงปิ้งละ 30 คน ใช้แบบสอบถามและแนวทางการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลจากพนักงาน และ ผู้บริหาร ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย กำหนดความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระดับการปรับตัวของพนักงานทั้ง 2 โรงปิ้งตั้งแต่ 0.15 ขึ้นไป

ผลการศึกษา พบว่า พนักงานโรงปิ้ง ก และ ข ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน คือ 23 ปี มีสถานภาพโสด และมีจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ 1-3 คน พนักงาน โรงปิ้ง ก มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 6,402 บาท พนักงานโรงปิ้ง ข มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 7,200 บาท พนักงาน โรงปิ้ง ก ทำงานมาแล้วเฉลี่ย 3.7 ปี พนักงานโรงปิ้ง ข ทำงานมาแล้วเฉลี่ย 2.6 ปี พนักงาน โรงปิ้ง ก ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พนักงานโรงปิ้ง ข สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด

โรงปิ้ง ก เป็น โรงปิ้งขนาดเล็ก มีการบริหารงานแบบครอบครัว แตกต่างจากโรงปิ้ง ข ซึ่งเป็นโรงปิ้งขนาดกลาง มีการบริหารงานแบบบริษัท การปรับตัวด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของพนักงานโรงปิ้ง ก ในยุคเศรษฐกิจถดถอยเมื่อรายจ่ายเพิ่มขึ้น คือ กู้เงินนอกระบบ ยืมเงินจากคนใกล้ชิดมากขึ้น และมีหนี้สินที่ต้องชำระ ซึ่งต่างจากพนักงานโรงปิ้ง ข ที่สำรองเงินไว้ลงทุนทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำเดือน พิจารณาความจำเป็นในการซื้อสินค้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยวางแผนการใช้จ่าย รอบคอบกว่าพนักงาน โรงปิ้ง ก พนักงานทั้ง 2 โรงปิ้งปรับตัวด้านพฤติกรรมการทำงานแตกต่างกัน คือ พนักงานโรงปิ้ง ก กระตือรือร้นหาความรู้ในการทำงาน และได้รับความก้าวหน้าในงานที่ทำ โดยแสดงความคิดริเริ่มที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน ส่วนพนักงานโรงงาน ข ใช้สิทธิลาป่วยมากกว่าพนักงานโรงปิ้ง ก

พนักงานโรงปิ้ง ก เตรียมการเพื่อเปลี่ยนอาชีพโดยศึกษาแนวทางการประกอบอาชีพอื่น ๆ และต้องการเลือกอาชีพที่มีรายได้สูง โดยสนใจหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ส่วนพนักงานโรงปิ้ง ข มักใช้วันหยุดต่าง ๆ ไปฝึกอาชีพ และพยายามหาโอกาสฝึกอาชีพจากสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง และหาข้อมูลแหล่งเงินสนับสนุนการประกอบอาชีพจากภาครัฐ พนักงานทั้ง 2 โรงปิ้ง เห็นตรงกันว่าปัญหาและอุปสรรคของการปรับตัวที่สำคัญ คือ รายได้ที่

แท้จริงลดลง ในขณะที่ต้องทำงานยากกว่าเดิม ประณีตกว่าเดิม และไม่มีทุนประกอบอาชีพอื่นเพื่อหารายได้เสริม หรือหากถูกเลิกจ้าง และการปรับตัวที่ยากที่สุด คือ การปรับตัวด้านค่าใช้จ่าย

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า พนักงานควรทำบัญชีรายรับรายจ่ายในการใช้เงิน และสร้างวินัยในตนเอง เรื่องการใช้จ่าย การทำงาน และพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ในขณะเดียวกัน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้พนักงานทุกคนทำบัญชีรายรับรายจ่ายด้วย รัฐบาลควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาทักษะของลูกจ้าง และริบเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งมีแนวโน้มเลิกจ้างลูกจ้างเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ